

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Tertia die Februarij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

Die secunda Februarij.

1°. De beato Adalbaldō Duce Duacensi.

Ex Hucbaldo, & catalogo sanctorum Hannoniæ.

IN territorio Petragorico, passio sancti ADALBALDI, ducis Duacensis, qui conjugem habuit sanctam Rictrudem. Hic cum ex pago Austrebatensi, ubi multis locupletabatur diuitijs, in Gualconiam iter arripere, à malignis hominibus, & ut fertur, ab ijs quibus sanctum displicuerat matrimonium, est interemptus: sed felicem eius animam viuere testantur, inquit Hucbaldus, signa, quæ ob ipsius declaranda merita ad eius mortua frequenter ostenduntur ossa. Additur in catalogo sanctorum Hannoniæ, apud Petragoricum caput haberi, licet corpus ad sanctum Amandum in terra sit: festum quæ eius solenniter in Aquitania fieri. Quod inde certius cognosci velim. Recentiores passim notant quarto Nonas Februarij: è quibus obitum eius notauit ad hunc diem.

Hucbaldus

c. 8. vite

Rictrudis.

Frater eius fuit Arkenbaldus, Tertius frater Sigisfridus nominatur 4. Iulij. Addit.

2°. Reclusio Columbani, Hiberni abbatis.

Ex Chronico Gandensis monasterij.

Quarto Nonas Februarij, anno nongentesimo quinquagesimo septimo, reclusio Columbani, abbatis Hiberniensis, viri sanctissimi, in cœmeterio Gandensis cœnobij: ubi post biennium obiit, & in crypta B. Mariæ ante altare beati Andrea sub arcu lapideo requiescit. Obitus in libris Rubæ vallis notatur decimo quinto Calēdas Martij.

Tertia die Februarij.

1°. De S. Hadelino confes. Visetū trāsflato.

Ex historia manuscripta in Ordinario Leodiensi, Chronico Leodiensium, & literis D. Ioannis Gerardi, Canonici Viserensis.

Cellæ,

Februa. 3.

NATALES

Cellæ, natalis sancti HADELINI confessoris. Qui Aquitanie territorio ortus, in tenera ætate semper consortio senum interesse cupiebat. Inde, relinquens terram & cognationem suam, venit Stabuletum, vbi magisterio vsus est sancti Remacli. Adeoque fuit sanctitate & miraculorum gloria celebris, vt ob ea ipsi & fratribus, in valle ad Letiam fluuium habitantibus, multa prædia sint collata, multique redditus: Verum anno millesimo trecentesimo trigesimo septimo Canonici sancti Hadelini, quia à domino Cellensi multum opprimebantur, & in ecclesiæ libertate defraudabantur, clam cum feretro & sancto corpore, Leodium aufugerunt. Erat enim Cellensis ecclesia vna ex abbatijs S. Lamberti. Quare Adulphus de Marca, habito Capitulari consilio, corpus sanctum cum Canonicis misit Visetum, quod tunc temporis ab episcopo, & Leodiensi ecclesia, vallabatur nouis muris & turribus. Est autem ad ripam Mosæ, inter Leodium & Traiectum. Habetque clerus secularem abbatem, Canonicum Leodiensem, cum ex prima fundatione verisimilius putent sese Benedictinos fuisse, cum Cellæ residerent ad Lætiam, sesquimilliarium à Dionanto, versus Arduennam. Videtur enim locus ille ab humili monasterio Cellæ nomen accepisse. Leodiensis ecclesia vocat virum sanctum in Collecta diei, doctorem fidei. Cui etiam imago respondet. Pingitur enim Viseti in veste doctorali longa, coloris nigri, gestans in manu pedum, cui supereminet crux, eique cruci columba insidet.

Cæterum Cellenses, apud quos in diui Hadelini ecclesia Præpositura remansit, pingunt eum

*Ex chroni-
cis Leod.
cap. 78.*

ut eremitam, quia eremiticam vitam apud eos egit, eo videlicet in loco, ubi in hunc usque diem sepultura eius cernitur, super exstructâ ædiculâ, quam in memoriam eremiticæ eius vitæ anachoreta inhabitat.

Exstat de hoc viro, adhuc Cellæ quiescente, illustre Nodgeri Leodiensis episcopi testimoniū. Scribit enim Remaclum ei futuræ conuersationis & quietis locum, fontemque humanis vsibus oportunitum indicasse. Quæ res (subdit) hodie omnibus minimè obscura est, quando in eodem loco corpore quiescit, & spiritu præsens, innumera illic quotidie credentibus beneficia præstare non cessat.

*Nodgerus
ad 3. Sept.*

2°. *De sacris virginibus, Berleude, Nonâ,
& Celsa. Ex officio Merbecensis ecclesie.*

Merbecca, depositio sanctæ BERLENDIS virginis. Hæc temporibus Dagoberti parentes habuit, Odelardum & Nonam, sancti Amandi sororem. A patre viduo exhæredata, patienter id tulit, & Morfellæ sacri velaminis habitum suscepit. Ex eo monasterio pauperrimo propter Hunnorum vastationem, cum licentia Merbecam redijt, patre mortuo, quem in ecclesia sancti Petri, quam ipse ædificauerat, iuxta uxorem sepeliuit, ipsaque in eadem ecclesia Domini, seruitio mancipata, permansit: ibidemque post mortem sepulta est iuxta tumulum parentum, in vase exciso ex quercu: trigesimo autem anno depositionis eleuata est per Authertum, episcopum Cameracensem. Cum eâ quiescunt eleuatæ Nonâ & Celsa, sacre virgines. De quibus in Martyrologio Merbecensis ecclesie legitur *Sexto Nonâ*

Februa. 3.

NATALÉS

nas Maij, Merbecca, eleuatio sancta Berlendis virginis;
& quinto Idus Septembris, Merbecca, translacio sancta-
rum virginum Berlendis, Celsa, atque Nona.

Est autem Merbecca, aut, vt nunc loquuntur, Merbeca,
iuxta Niniuen, Flandriæ ciuitatem: sed in Brabantia, & in
dicecesi Mechliniensi, vbi prædictæ tres virginis quiescunt
in parochiali & septem sacellanorum collegiata ecclesia.

3°. De S. Anshario, Apost. Aquilonariū.

Ex Breviarijs, Helmoldo & Crantio, quia plenam
historiam non vidi.

Bremæ, natalis sancti ANSCHARII, con-
fessoris, primi episcopi eius loci & Hambur-
gi vnitorum. Hic præclarus omnium Aquilona-
rium regionum Apostolus, sedit in episcopatu an-
nis triginta quatuor Primis annis septem, Ham-
burgi: deinde post barbaricam Hamburgi incur-
sionem, annis nouem in Ramsola: reliquis verò
annis Bremæ, vbi in matrice ecclesia sancti Petri
sepultus est: in quain sanctum Willehadum trans-
tulit. In primo adolescentiæ flore regulam san-
cti Benedicti professus est in Frætica Corbeia. In-
de cum in nouam Saxoniam Corbeiam comigra-
set, Haraldus rex Danorum à Ludouico Augusto
auxilium petijt. Quod ei Imperator promisit, si
veller fidem profiteri Christianam. Fidem igitur
rex recepit, quem Imperator de sacro fonte leua-
uit, & in filium adoptauit. Dum autem vterque
quæreret prædicatorem in Aquilonarem regio-
nem mittendum, vltro sese Ansharius obtulit, ni-
hil territus barbaricæ gentis crudelitate. Hac oc-
casionem paulo post, cum Aquilonis regna diuini
verbi illustrasset prædicatione, magno episcopo-
rum & principum habito consensu, consecratus
est archiepiscopus Danorum, Suedorum, Scla-
uorum,

riorum, & omnium Aquilonarium regionum, per manus Drogonis præfulis Metensis, auctoritate Gregorij quarti, sede in ciuitate Hamburgensi constituta. Exinde sanctus pater creditum sibi ingentes legationis officium strenuè obiuuit: captiuos redimendo, tribulatos refouendo, domesticos erudiendo, barbaris euangelizando. Foris Apostolus, intus monachus, nunquam visus est otiosus. Frisios quoque adiens, castigauit eos pro labore Dominicæ diei: pertinacius verò agentes, caelesti igne mulctauit. Quia verò diœcesis fructus necessitatibus archiepiscopi, & clericorum eius, non sufficiebant, Ludouicus Imperator in supplementum & victum, adiecit eis monasterium *Thurole*, situm in Occidentali Gallia, quæ nunc Flandria dicitur. Ad quod monasterium, persecutione sæuiente, nonnunquam commeans, & fratres spiritali consolatione de dono Dei implebat, & nihilominus temporale subsidium inde reportabat. Quo eodem in loco puerum inuenit Rembertum, quem in dicto monasterio institui curauit: institutum, vitæ reliquæ indiuiduum comitem habuit, & in pontificali ministerio successorem. A morte autem Imperatoris, cum filij de ditionibus cruentè digladiabantur, Dani, per mare & Albiam euagantes, Hamburgum vastauerunt. Inclyta ciuitas tota aut incendio aut præda periit. Ibi ecclesia, ibi claustrum, ibi bibliotheca, summo per sanctum Anscharium studio collecta, consumpta est. Sanctus autem episcopus, cum reliquijs Sanctorum, vix nudus Ramsolam peruēnit. Suo quoque monasterio, quod illius solatio Ludouicus contulerat in Flandria, est destitutus, eo quod cum reliqua Gallia, partitione fratrum, in

in ius Caroli cederet, quem postea dixere Cal-
tium. Hinc recedentibus ministris, ob defectum
necessariorum, & ob infirmum in Hamburgō
contra barbaros præsidium, vacanti Bremensi ec-
clesiæ, Ludouicus rex sanctum Anscharium, se-
cundum Canones præfecit. Ægrè tamen eo ad-
duci potuit, nè sui gregis desertor, & alieni ha-
beretur inuasor. Sed paulo post, regis sollicitatio-
ne, Nicolaus pōntifex Bremensem episcopatum
Hamburgensi metropoli copulauit, ex duabus ec-
clesijs attenuatis vnā efficiens, vt titulus perman-
neret Hamburgensis, & interiret Bremensis. V-
troque autem in loco sancti Anscharij natalis
summa ueneratione percolitur, aut (quod prop-
ter fidei oppressionem nunc dicere cogimur) coli
solet. Helmoldus presbyter, in Chronicis Slauo-
rum, noscit magistrum Adam gesta Hamburgens-
is Ecclesiæ Pontificum disertissimo stylo con-
scripsisse.

Eodem die Cameracensis ecclesia officium canit de
Vualdetrude continente. Sed primarium eius festum est
die Aprilis.

Quarta die Februarij.

1°. De S. Lietphardo episcopo & mart.

*Ex historia manu-scripta, vnde lectiones sumuntur in
Vsu Cameracensi, & informatione Cameracensium.*

IN Hunonis curia, natalis sancti LIETPHARDI
Anglorum archiepiscopi, & martyris. Fuit
hic Canturbie in Anglia episcopus, germanus
beati Onastantij Londriarum præsulis, qui tem-
pore Dagoberti regis, cum Carduele rege, ob san-
cti Petri beneficia, elegit Romam adire. Vnde,
exsoluto